

Bavariae Sanctae Volvmen ...

Rader, Matthäus

Monachii, M.DC.XXIV.

S. Noitbvrga B. Plectrvdis Boiariæ Principis Et Pipini Herestalli F.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79699)

S. NOITBURGA

B. PLECTRVDIS BOIARIE PRINCIPIS

ET PIPINI HERESTALLIE.

MEndum apud Cratepolium & Canisium est in B. Noitburgæ seu Noitburgis vitæ breuiario, cum dicitur Pipini regis filia. Non fuit Pipini regis, sed Pipini, qui fuit filius Ansigisi seu Anchisi seu Angelisi Austrasiæ Principis, quem Crassum appellant & Heristallū præfectum prætorio seu Palatinum, Ducem Austriæ seu Austrasiæ Maiorem Domus, patrem Martelli, auum Pipini regis, proauum Caroli M. Hic ergo ex B. Plectrude Boiorum principe suscepit B. Noitburgam, quamuis nulla in annalibus Francorum de ea mentio. sed plerunque silentio premuntur regiæ virgines innuptæ aut improles. Pipinus iste Ansigisi filius, pater D. Noitburgæ à Meyero Annal. Belg. appellatur Pipinus Crassus, amplissimo inter Belgas genere ortus. Vxores duas habuisse traditur, primo Bertham dein Plectrudem. Sed Bertha Pipini nepotis vxor fuit, Plectrudis vera & iusta coniunx. Alpais pellex, Martelli mater. Hadrianus Barlandus in Chronicis Brabantiae rem disertius explanat, *Matri, inquit, Begga Pipinus successit, huius nominis secundus & Dux Brabantiae, tertius, qui Herstalli agnomen accepit ab Herstallo, qui locus inter Leodium & Isebatum & Traiectum, ubi ad Mosam fluvium idem Pipinus arcem extruxerat, in quam frequenter, credo, loci captus amœnitate se recipere solebat. Progenitoribus est hic ortus sanctissimus, ut præteream alios, matrem habuit Beggam Diuæ Gertrudis sororem. Plectrudis mulier vitæ sanctimoniam insignis, huic vxor data est. Matrimonij vinculo sic iuncti ac velut concatenati bonorum omnium radii concordie nihil præferendum existimantes, omnia sic egerunt, ut pax inter eos & tranquillitas esset. Hanc pacem id boni sequutum, ut ex eo coniugio digna parente sit edita proles: filij tres Drogo & Grimoaldus, qui cum Christi esset fortis assertor Dei, postea Leodij martyrium adiit ob Christi fidem, ibi sepultus in æde D. Iacobi sacra. Filius tertius fuit Siluinus vir pientissimus, qui & ipse Sancti appellationem meruit. Filia Noitburgis vocata est. Sepulchro illata Colonia, miraculis claruit, quæ res vitæ innocenter actæ euidens est indicium. Omnium ex coniuge Plectrude liberorum funera vidit Pipinus. Sed ex M. S. Surii huius acta compendio in hæc verba denarrat, Fuit apud Francorum gentem Pipinus Ansigisi Ducis filius equitum magister, siue, ut tum dicebatur,*

Anno Christi.
1500. 30. Octobr.
Hadr. Barland. in
Belg. p. 5.
Canisius } Martyrol.
Molan. }
Cratopol.
Sur. 31. Off. b.
Erhard. V. Peinheim.
in pag. 305. in Sacra-
rio Agrippinae.
Annal. Franc. 714.
Fred. gar. c. 97.
Fragm. Maiorum Do-
mus. p. 227.
Geneal. D. Arnul-
phi. p. 220.
Vita Caroli M. p. 235.

cur, Maior Domus. In matrimonio habuit feminam nobilissimam Plectrudem, ex qua suscepit duos filios Drogonem, quem Campanus ducem dedit, & Grimoaldum quem regie aule praefecit, ut is quoque ea causa Maior domus sit appellatus. Cum autem animum ad Alpaidem pellicem adiecisset Pipinus, Plectrudis eius legitima coniunx cum multis opibus Colonia Agrippinam se contulit, atque illic in honorem sanctissimae matris Dei in signe virginum monasterium condidit, idemque amplissimis muneribus auxit & dotavit, cum nepte sua Noitburge virgine religiose & pie vivens. Quam quidem virginem Noitburgem cum illa Sancte institueret & educaret, filij eius Drogo & Grimoaldus volebant puellam cuidam nobili despondere, nisi morte impediti essent: alter quidem febre abreptus, alter à Ranganio quodam apud aram S. Lamberti orans, crudeliter interfectus. Sed quod illi facere non poterant, cognati virginis exequi constituerunt. Id vero vbi illa apud materteram suam Plectrudem degens percepit, prorsus abnuvit, mortalesque sponso omnes fastidians, totam se ad deprecandum Dominum contulit, confidensque sermoni

leat. 14. eius, quo ait, Quodcunque petieritis patrem in nomine meo hoc faciam, obnixè illum rogavit, ut prius ipsam e vita tolleretur, quam sineret vim à cognatis perpeti. Magna sane & eximia virtus in tam delicata & nobili puella, ut florente aetate, Christo immortalis sponso, cuius ardebat amore, regnum mundi & omnem eius ornatum atque oblectamenta longe post haberet, Christusque ei vita esset, & mori lucrum. Nec defuit Christus deprecanti, qui nunquam deserit sperantes in se: sed incontaminatam atque sanctissimam animam eius ex huius vitae laboribus & angustiis ad se in suum regnum celeriter euocavit. Porro ipsum etiam exanime corpus cohonestavit insigni miraculo, duobus luminaribus, altero ad caput, altero ad pedes eius diuinitus ardentibus: fortassis significare volens, quam illa fuisset intellectu excellenter illuminato, & affectu repurgato. Solet enim in diuinis literis per caput, intellectus, per pedes affectus accipi. Ad tam diuinum autem & inusitatum spectaculum populus frequens undique accurrit & plerique eius materterae illud indicarunt. Ea vero cum suis aduolat videre cupiens tantum miraculum, & latetur quidem singulari Dei beneficio, sed non minus dolet tam repente sanctae ac Deo dilectae virginis decessu. Manant ab oculis lacrymae, rebus plane contrariis, gaudio & mœrore eas exprimentibus. Accedebat certe nouus hic dolor ad superiores eius calamitates variisque afflictiones, orbitem mariti Pipini & duorum filiorum Drogonis & Grimoaldi. Vnicuique solatium in Noitburge relictum videbatur, quod cum illa exincta pariter ablatum est. Sed probabat eam Dominus, ut solet electos suos. Porro autem Colonienses ciues diuulgato eo quod diximus, luminarium miraculo, ita ut par erat, sacrum virginis corpus honorabant vigilijs, precibus & accendendis luminibus. Cùmque ad templum deportaretur, magna accessit

accessit populi frequentia, congruis & debitis officijs illud prosequens, ut opportuna eius suffragia impetraret.

Accidit tum res admiratione dignissima. Cum enim inter sacri funeris exequias alterius defuncti cadauer in templum inferretur, & juxta eius fere-trum deponeretur, ut praeclara virginis merita elucerent, ad vitam defunctus ille redijt, palam affirmans se Sanctae Noitburgae meritis & precibus a mortuis excitatum. Quae res omnibus non immerito summae admirationi fuit, coegitq; eos laudare praepotentem Deum, qui est mirabilis in sanctis suis. Celebratis funeri eius exequijs in B. Petri Apostoli Ecclesia, coram summo altari corpus humanum est. Crebrescentibus inde ad tumulum eius miraculis, tam celebre nomen eius effectum est, ut illa Ecclesia S. Noitburgis a Colonien-sibus diceretur. Floruit sacra virgo anno Christi plus minus septingentesimo. Postea autem virgineum corpus eius translatum est in Carthusiam Confluentiam, ubi hodieque reuerenter asseruatur in laudem & gloriam Christi sponsi virginum & virginis filij. Qui cum patre & spiritu sancto vivit & regnat in secula seculorum Amen.

Atque haec ex M. S. Surius in quo observandum, discrepare aliorum sententias in hoc, quod Noitburgam affirmant non neptem Plectrudis hoc est sororis filiam, sed ipsius Plectrudis & Pipini Herestalli sobolem. Ita Canisius, *colonia*, inquit, *ad Rhenum* memoria defunctae virginis Noitburgae filiae Pipini regis Francorum primi, cuius mater Plectrudis Capitolium seu regiam Principum Agrippinae vertit in eadem virginis. Ad testandam huius virginis sanctimoniam, ad funus illius duo lumina repente comparuere, alterum ad caput, ad pedes alterum. Quiescit nunc in monte S. Beati haud procul Confluentia apud S. Brunonis Sodales. Non fuit, ut dixi, Pipini primi regis Francorum filia, sed Pipini aui regis Pipini. Barlandus quoque filiam non neptem Plectrudis affirmat. Molanus in Sanctis Belgij a Barlando dissentit, ubi ait, Haec inter Belgicas sanctas celebranda esset, si verè eam Barlandus nominaret filiam Pipini Heristalli Brabantiae Ducis ex Plectrude. Sed propriae Ecclesiae quae natalem eius celebrant, affirmant claruisse Coloniae in monasterio B. Mariae, quod Plectrudis non mater, sed matertera construxit. Est & alia Notburga Tirolensis de qua in tertio volumine. Nobis haec Colonien-sis, a Plectrude Boariae principis nata, matris nomine venit in Bavariae sanctae Album. Nunc à sancta filia seu nepte veniamus ad Matrem sanctam, siue illa Matertera fuit.